

Fock Ede tanácsnok meghalt

A fővárosnak súlyos gyászja van: ma hajnalban meghalt a tanács egyik legtekintélyesebb és legszeretreméltóbb tagja: Fock Ede, az ut-
 és tanácsintézkési ügyosztály vezetője. Hosszabb ideje betegeskedett, mégis hirtelen sujtott le a városháza ormára a fekete lobogó, hogy sirassa

Fock tanácsnok elhunytát, akinek elmúlásával újból szegényebb lett Budapest város vezetésére egy komoly értékkel, egy nagytudású szakemberrel és egy becsületes, nyitlgondolkodású, európai nivóju férfiával...

Hatvanháromesztendő volt Fock Ede. Lát-
 szólag nagy idő, amely a legtöbb ember fölött nem tűnik el nyomtalanul. De Fock Ede, ez a testileg-lelkileg harmónikus életet élő ember, még a közelmúlt hetekben is a legfrissebb, leg-
 rugalmasabb testtartással járt-kelt. Sem a hete-
 dik évtized, sem pedig a közelgő katasztrófa nem árnyékolta be kellemes egyéniségét. Pedig sokat dolgozott, mindenkor kitartó buzgalommal, lázas igyekezettel, önzetlen odaadással.

A hatvanhárom esztendejének több mint a felét, harmincöt évet a főváros szolgálatában töltött. Mérnökember volt, s így szolgálatának minden idejét ambíciójának és tudásának megfelelő ügykörben igyekezett elöltetni. 1890-ben, amikor a fővároshoz került, az összes műszaki ügyek, az ugynevezett mérnöki hivatalban voltak egyesítve. A hivatal közlekedési szakosztályába osztották be, ahol az utburkolási anyagok vizsgálataival, utépítkezésekkel és általában utügyekkel foglalkozott. Ez alapvető munkálkodás hatásaként végképpen megmaradt az utépítésnél és a csatornahálózat, a különleges labirintus, kifejlesztésénél. A modern és folyton fejlődő városnak modern és hibátlan utakat akart, mert külföldi tanulmányutjai megérelelték benne azt a tudatot, hogy csak akkor állhatjuk meg helyünket a világvárosok versenyében, ha erre súlyt helyezünk. Csakhamar külföldi szakértők jöttek

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Fock Ede tanácsnok meghalt

Forrás:

az Ujság

3m

1925. 3. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

a megismerésére az ő műveinek...
 Erdemeinek elismerésül 1911-ben a tanács tagja lett, amelynek kebelében is folytonosan emelkedett a tekintélye. Mint műszaki képesítésű tanácsnok, a legutóbbi választás során nem lehetett alpolgármester, de mint a tanács legidősebb tagja, az alpolgármesteri teendőket látta el.

Tagja volt ezenkívül a főváros képviselőtársaságának és a nemzetközi Dunabizottságnak. Ő képviselte a fővárost a lakásépítési bizottságban és tagja volt a közmunkák tanácsának is. A mérnöki karnak pedig egyik európai hírvéleményes képviselője volt.

Fock Ede hajította végre a Bárczy-féle nagy utburkolási programot, s az ő vezetése alatt épült a főváros legnagyobb útja: a Váci-út. Az ő érdeme az Ördögárok és aranyhegyi árok szabályozása, miáltal sikerült az árvízveszedelmet a minimumra csökkenteni. Az árvízvédelmi intézkedések különben is Fock tanácsnok hatáskörébe tartoztak, s ő mindenkor a legmesszebbmenőleg megtette e téren is kötelességét. Számos közmű dícséri még munkásságát, amelyek között a legjelentősebb és a legnagyobb horderejű Budapest forgalma szempontjából a pesti kikötő, amelynek építését ő irányította. A kikötőépítkezés közeledik a befejezéshez, ezt azonban, sajnos, Fock tanácsnok már nem érthette meg. Budapest utainak és utburkolatainak házikézeltésben való karbantartása, s e munkálatok olcsóbbá tétele céljából megalapította a főváros kátrányozó és bitumenező telepét.

A főváros vezetőségének világlátott, külföldi testületek és intézmények által is meghetsült tagja volt, amit egyrészt kiváló francia, angol és német nyelvtudásának is köszönhetett. A tanács többbizben küldte Fockot külföldi tanulmányutakra, ahol mindenütt megbecsülést szerzett Budapest városának. Így a chicagói világkiállítás alkalmával Amerikát járta be, többbizben volt Angliában, Franciaországban és Németországban. A Brüsszelben tartott második nemzetközi uti-kongresszuson szintén ő volt Budapest képviselője. Utainak értékes tapasztalatait írásba foglalta s ezeken kívül is több szakmunkát írt az utburkolás módjairól és a burkolási anyagok összetételéről.

Legutóbb a külföldi kölcsöntartozások tárgyalása alkalmával járt külföldön: Baselen,

Párisban és Londonban, ahol a kölcsönügyi kiküldöttek tolmácsaként csillogtatta értékes nyelvtudását.

Erdemei elismerésül a kormányfőtanácsosi címmel tüntették ki.

*

A tanács ma délelőtti rendkívüli ülésen áldozott az elhunyt emlékének. Sipőcz Jenő polgármester meghatott, bensőséges szavakkal méltatta az elhunyt érdemeit, reámutatott azokra a szolgálatokra, amelyeket Fock tanácsnok évtizedeken keresztül a fővárosnak tett. Kimondották,

hogy az elhunyt tanácsnok érdemeit jegyzőkönyvileg megőrzik, őt a főváros a maga halottjának tekinti és temetéséről gondoskodik.

A rendkívüli tanácsulást ezek után felfüggesztették és a tanács tagjai a polgármester vezetésével a gyászoló családot keresték fel, hogy részvétüket kifejezzék.

A temetés pénteken, 13-án délelőtti 10 órakor lesz a belvárosi plébániatemplomból, amelynek az elhunyt gondnoka volt. Itt ravatalozzák fel és a gyászszertartás után a Kerepesi-úti temetőben a főváros nagyjainak sorában adományozott díszsír helyen helyezik örök nyugalomra. A főváros nevében Sipőcz Jenő polgármester, a mérnöki kar nevében Barczén tanácsnok, az utépítési osztály nevében Rumbach főtanácsos mond búcsuztatót. A temetés idején az Eskü-térről a Kerepesi-úti temetőig külön villamoskocsik állanak a gyászoló közönség rendelkezésére.

nyomda 1923